

אחת שנסתרת בתוכה באמצע נעשה הכל, והנקדה הזו שעומדת באמצע נוטלת את כל האור, ומאירה לגוף, והכל מאיר.

סוד הסודות, לאותם המתבוננים בסודות החכמה, ה"א הזו שהיא חצי גוף הלבנה, והיא בעגול, כמו שאמרנו בתוך אותה הנקדה שעומדת בתוך האמצע, למה היא חצי? לא חצי, אלא סתומה מצד זה ופתוחה מצד זה, כנקבה שפתוחה לזכר לקבל אותו בתוכה ולהאיר ממנו ולהתחבר עמו, ועל כן היא פתוחה אליו לקבל אותו, ואז (ומשום זה) נקרא ה"א. מה זה ה"א? כמי שאומר הנה אני.

וכאשר היא מאירה ממנו, ומתחברים זה עם זה, והלבנה מתמלאת, אזי ה"א הזו נשלמת, ומתמלאת הלבנה מן הכל, ובמקומה שהוא ה"א, חצי הלבנה, נעשה מ"ם, הלבנה בשלמות.

ועומדת כמו האם העליונה שהיא מ' סתומה כמו שבארנו בסוד של (ישעיה טו) לרבה המשרה, וכעת עומדת הלבנה בשלמות, העולם התחתון כמו שהעולם העליון, וזהו הסוד של האות ס'.

וכא ראה, האות ס' הזו אינה אלא בעגול, כיון שעומדת הלבנה בשלמות והכל מהסוד של האות ה', כמו שנתבאר, היא בראשונה פתוחה בסוד של ה"א, לקבל את בעלה, ואחר שנשלמה ממנו, מתמלאת בשלמות, נעשית ס כגון עליון של העולם הבא כפי שאמרנו, ומשום כך ה"א עליונה, ה' תחתונה. ס' עליונה, ס' תחתונה. הכל זה כמו זה, וזהו סוד אחד, עליון ותחתון כאחד.

(דף ע"ב) חד נקודה דאסתים בגווה באמצעיתא, אתעביד כלא. והאי נקודה דקיימא באמצעיתא נטיל כל נהורא, ואנהיר לה לגופא, ואתנהיר כלא.

רזא דרזין, לאינזין דמסתפלין ברזי דחכמתא. האי ה"א דאיהי פלגו דגופא דסיהרא, ואיהי בעיגולא, כדאמרן בגו ההוא נקודה דקיימא גו אמצעיתא, אמאי איהו פלגא, לאו פלגו, אלא סתימא מסטרא דא, ופתיחא מסטרא דא, פנוקבא דפתיחא לגבי דכורא לקבלא ליה בגווה, ולאנתהרא מניה, ולאנתחברא בהדיה. ועל דא איהי פתיחא לגביה לקבלא ליה, וכדין (נ"א ובגין דא) איקרי ה"א. מאי ה"א, כמאן דאמר ה"א אנא.

וכד איהי אתנהירת מניה, ואתחברו דא בדא, וסיהרא אתמלייא, כדין האי ה"א אשתלים ואתמליא סיהרא מפלא. ובאתרה דאיהו ה"א פלגו דסיהרא, אתעביד מ"ם, סיהרא בשלימו. וקיימא כגוונא דאימא עילאה, דאיהי מ' סתימא. כמא דאוקימנא, ברזא (ישעיה ט דלסרבה המשרה. והשתא קיימא סיהרא באשלמותא, עלמא תתאה, כגוונא דעלמא עילאה. ודא איהו רזא דאת ס'.

ותא חזי את ס' דא, לאו איהו אלא בעיגולא. כיון דקיימא סיהרא באשלמותא וכלא מרזא דאת ה' כמא דאתמר, עאלת איהי בקדמיתא פתיחא ברזא דה"א, לקבלא לבעלה. ולבתר דאשתלים מניה, ואיתמליא באשלמותא, אתעביד ס', כגוונא עילאה דעלמא דאתי כדקאמרן. ובגין כך ה"א עילאה, ה"א תתאה. ס' עילאה, ס' תתאה. כלא דא כגוונא דא, ודא איהו רזא חדא, עילאה ותתאה כחדא.

בא וראה, העולם העליון פתוח בראשונה בסוד של ה"א, וכשמתמלא מאותם השבילים העליונים ומאיר להאיר, מתפשטת ונשלמת ונעשית ס', והכל בסוד אחד.

הדיוקן של האות ו"ו בסוד קדוש, האות הזו, העולם שלמעלה, פושט התפשטות להאיר למטה, ואותה התפשטות היא בששה צדדים, כלולים כאחד בחבור אחד, זה כמו שזה וזה כמו שזה, וכלם מתחברים עם אותם המרכבות שלהם באות הזו.

והאות הזו היא הרשם שבששה צדדים כלולים כאחד, וזהו שפאיר ללכנה בסוד של ששה צדדים כלולים, שהרי בשמתחברים כאחד, פשוטים מהתפשטות, הכל דיוקן של ו"ו, דיוקן של אדם, שאף על פי שהם ששה צדדים, לא נראו בהתפשטות, פרט לגוף אחד.

סוד הסודות, לאותם המתבוננים בדרך ישרה, בדמיות האותיות, כאן באות הזו כלם בחבור הזה, להראות שכלם קיימים בקיום של הגוף, שהוא נוטל הכל. וכשהאות הזו, שהיא ו"ו, עומדת כן בחבור אחד, הרי הוא מזמן לנקבה, פושט ומתפשט מן הכל, הסוד של דיוקן הגוף, דיוקן של אדם. וכשמסתכלים, הנרועות מצד זה ומצד זה מתחברות בגוף הזה, שלא נראים רק הגוף לבדו, משום שכלם כלולים בו.

מתי הם נראים? בשעה שהאות הזו מתפשטת, ונקראת אל"ף. אז, שתי הנרועות, זה מצד זה וזה מצד זה, והגוף עומד ביניהם באמצע. א.

ועל כן, אלף ראש לכל האותיות, משום שתקוין זה, כשעומד, הוא ראש לכל מי (מה) שיוצא מן

תא חזי, עלמא עילאה איהי פתיחא בקדמיתא, ברזא דה"א. וכד אתמלויא מאינון שבילין עילאין, ואתנהרא לאנהרא, אתפשטת ואשתלים ואתעביד ס', וכלא ברזא חד.

דיוקנא דאת ו"ו ברזא קדישא, האי את, עלמא דלעילא פשיט פשיטו לאנהרא לתתא, והוא פשיטו, איהו בשית סטרין, כלילן פחדא בחיבורא חדא, דא פגוונא דא ודא פגוונא דא. וכלהו מתחברן באינון רתיכין דילהון באת דא.

והאי את איהו רשימו דשית סטרין כלילן פחדא. ודא הוא דאנהיר לסיהרא ברזא דשית סטרין כלילן. דהא פד מתחברן פחדא, פשיטין מפשיטו, כלא דיוקנא דו"ו, דיוקנא דאדם ואפילו דאינון שית סטרין, לא איתחזו בפשיטו בר חד גופא.

רזא דרזין, לאינון דמסתכלין באורח מישר, בדיוקנין דאתוון, הכא בהאי את, פלהו בחיבורא דא, לאחזאה דכלהו קיימין בקיומא דגופא, דאיהו נוטיל כלא. וכד האי את דאיהו ו"ו, קיימא הכי בחיבורא חדא, הא איהו זמין לגבי נוקבא, פשיט ואשתליל מפלא, רזא דיוקנא דגופא, דיוקנא דאדם. וכד מסתכלין, דרועין מסטרא דא ומסטרא דא מתחברן בהאי גופא, דלא אתחזון בר גופא בלחודוי, בגין דכלהו כלילן ביה.

אימתי אתחזון. בשעתא דאת דא אתפשטת, ואיקרי אלף. פדין, תרין דרועין, דא מסטרא דא, ודא מסטרא דא, וגופא קיימא בינייהו באמצעיתא. א.

ועל דא אלף רישא לכל אתוון, בגין דתיקוונא דא, פד קאים, איהו רישא לכל מאן (נ"א)

מא) דַּנְפִיק מַעֲלָמָא דְאַתִּי. וְאַף עַל גַּב דְרִזִין
עֵילָאִין אַחֲרֵינִין נְאֻמְרוּ בְרִזָּא דְאַל"ף, אֲבָל דָּא
אִיהוּ בְרִירוּ דְרִזָּא דְמַלְהָ כְּמָה דְאִיהוּ בְּסַפְרָא
דָּא (דְאָדָם), וְהֵכָא אִיהוּ בְרִירוּ דְרִזָּא. וּמַהֲכָא
אַתְפְּשְׁטוּ אַתְוּן אַחֲרֵינִין, כְּלָהוּ בְּסִטְרֵיהוּ, כֹּל
חַד וְחַד כְּדָקָא חֲזִי לֵיהּ.

וְאַתְ דָּא כְּלָא אִיהוּ חַד, וְי"ו וְאַל"ף, בְּרִי דְהָאִי
אַסְתִּים כְּלָא בְּגוּיָה, וְהָאִי אַחֲזִי כֹל
דְיוֹקְנֵיהּ. וְאִי תִימָא תְרִין יַרְכִין דְלָא אַתְחֲזִיין.
הֲכִי הוּא וְדָאִי, דְהָא תְלַת סְטְרִין, אֵינּוּן רִזָּא
דְתְלַת אַחֲרֵינִין.

וְתוּ, אֵלִין אֵינּוּן רִזָּא דְתוֹרָה שְׂבַכְתְּב, כְּלָלָא
דְכוּלָּא. וּמַהֲכָא נְפֻקָן כֹּל שְׂאָר. כְּגוּוֹנָא
דָּא, נְבִיאִים וּכְתוּבִים כְּלָהוּ כְּחֻדָּא. אֵל"ף אִיהוּ
חַד, רִזָּא דְתְלַת גְּוּוּנִין כְּחֻדָּא, דְאֵינּוּן אַבְהָן.
וְכַד אַבְהָן מִתְחַבְּרִין כְּחֻדָּא, אֵינּוּן חַד. וְעַל דָּא
אֵיקְרִי אֵלְפ, חַד רִישָׁא לְכֹל אַתְוּן, רִזָּא דְתוֹרָה
שְׂבַכְתְּב, כְּמָא דְאִיתְמַר.

וְעַל דָּא, ו' וְאַלְפֵי רִזָּא חֻדָּא אֵינּוּן. אֶת ו' דְיוֹקְנָא
דְאָדָם, רִישָׁא וְגוּפָא אַתְפְּשְׁטוּתָא חַד.
אֵל"ף אֲשַׁלְמוּתָא דְדְיוֹקְנָא לְאַחֲזָא. וְכִי
תִימָא, ו', דְאִיהוּ אַתְפְּשְׁטוּתָא חַד, פְּשִׁיטוּ חַד
בְּלָא דְיוֹקְנֵין אַחֲרֵינִין, אַמַּאי רִזָּא דִילֵיהּ שִׁיתָא,
וְאַלְפֵי דְאִיהִי תְלַת דְיוֹקְנֵין, אַמַּאי רִזָּא דִילֵיהּ
חַד.

אַלָּא מַהֲכָא, רִזִין דְסֻלְקִין בְּשְׂמָא קְדִישָׁא,
אָסוּר לְאַסְגָּאָה לוֹן בְּפֻרְטָא, אֵלָא
לְחַבְרָא כְּלָהוּ, וְלִיַּיְחֻדָּא לוֹן כְּחֻדָּא, לְמַהוּי חַד.
וְכַד אֵינּוּן כְּחֻדָּא בְּכֻלָּא חֻדָּא, בְּדְיוֹקְנָא חֻדָּא,
אִית לְפֻרְשָׁא לוֹן, וְלְמַעַבְד פְּרֻטִין דְנִפְקִי
מֵהוּא כְּלָלָא דְאַתְחֲזִי.

וְעַל דָּא, כֹּל אַתְהֵדֵר לְמַהוּי פְּרֻט. פְּרֻט
אַתְהֵדֵר לְמַהוּי כֹּל. כֹּל דָּא ו'ו',

הָעוֹלָם הַבָּא, וְאַף עַל גַּב שְׂפוּדוֹת
עֲלִיוֹנִים אַחֲרִים נְאֻמְרוּ בְּסוּד שֶׁל
אֵל"ף, אֲבָל זֶה הוּא הַבְּרוּר שֶׁל
סוּד הַדְּבָר כִּמוֹ שֶׁהוּא בְּסֻפֵּר זֶה
(שֶׁל אָדָם), וְכֵאֵן הוּא הַבְּרוּר שֶׁל
הַסוּד, וּמִכֵּאֵן הַתְּפֻשְׁטוּ אוֹתוֹת
אַחֲרוֹת, כֹּלָם בְּצִדָן, כֹּל אַחַת
וְאַחַת כְּרֵאוּי לָהּ.

וְהָאוֹת הַזֹּאת הַכֹּל הוּא אֶחָד, ו'ו'
וְאַל"ף, פְּרֻט לְכַד שְׁנֵי מִסְתִּיר
הַכֹּל בְּתוֹכּוֹ וְזֶה מְרָאָה אֶת כֹּל
דְיוֹקְנּוֹ, וְאִם תֹּאמְרוּ, שְׁתֵּי הִירְכִים
שֶׁלֹּא נִרְאוֹת? כִּף הוּא וְדָאִי!
שְׁהֵרִי שְׁלֵשָׁה צְדָדִים הֵם סוּד שֶׁל
שְׁלֵשָׁה אַחֲרִים.

וְעוֹד, אֵלָּה הֵם סוּד תּוֹרָה שְׂבַכְתְּב,
הַכֹּל שֶׁל הַכֹּל, וּמִכֵּאֵן יוֹצְאִים כֹּל
הַשְּׂאָר. כִּמוֹ כֵּן נְבִיאִים וּכְתוּבִים
כֹּלָם כְּאֶחָד, אֵל"ף הוּא אֶחָד,
הַסוּד שֶׁל שְׁלֵשָׁה גְּוּוּנִים כְּאֶחָד,
שֶׁהֵם הָאֲבוֹת, וְכִשְׁהָאֲבוֹת
מִתְחַבְּרִים כְּאֶחָד, הֵם אֶחָד, וְעַל
כֵּן נִקְרָא אֵל"ף, אֶחָד רֵאשׁ לְכֹל
הָאוֹתוֹת, הַסוּד שֶׁל תּוֹרָה
שְׂבַכְתְּב, כִּמוֹ שְׁנִתְבָּאָר.

וְעַל כֵּן, ו' וְאַלְפֵי הֵם סוּד אֶחָד,
הָאוֹת ו' דְיוֹקֵן שֶׁל אָדָם, הֵרֵאשׁ
וְהַגּוּף, הַתְּפֻשְׁטוּת אַחַת. אֵל"ף
הַשְּׁלֵמַת הַדְיוֹקֵן לְהֵרֵאוֹת. וְכִי
תֹאמְרוּ, ו', שֶׁהִיא הַתְּפֻשְׁטוּת אַחַת,
הַתְּפֻשְׁטוּת אַחַת כֹּלֵי דְיוֹקְנָאוֹת
אַחֲרִים, לְמָה הַסוּד שֶׁלוֹ שֵׁשׁ,
וְהָאֵלְפֵי שֶׁהִיא שְׁלֵשָׁה דְיוֹקְנָאוֹת,
לְמָה הַסוּד שֶׁלָּהּ אֶחָד?

אַלָּא מִכֵּאֵן, הַסוּדוֹת שְׁעוֹלִים
בְּשֵׁם הַקְּדוֹשׁ אָסוּר לְהִרְבּוֹתָם
בְּפֻרְט, אֵלָּא לְחַבְרָת אֶת כֹּלָם וְלִיַּחֲד
אוֹתָם כְּאֶחָד, לְהִיּוֹת אֶחָד, וְכִשְׁהֵם
כְּאֶחָד בְּכֻלָּל אֶחָד, בְּדְיוֹקֵן אֶחָד,
יֵשׁ לְפֻרְשׁ אוֹתָם וְלַעֲשׂוֹת פְּרֻטִים
שְׂיוּצָאִים מֵאוֹתוֹ כֹּלֵל שְׁנִרְאָה.

וְעַל כֵּן הַכֹּל חוֹזֵר לְהִיּוֹת פְּרֻט,
וְהַפְּרֻט חוֹזֵר לְהִיּוֹת כֹּלֵל. הַכֹּלֵל